

ѣтвлаватъ една редица (série) отъ славни Господари, каквито въ никой другъ народъ не смѣ биждали, сѣкы' отъ тѣхъ на споредъ блаторазуміе-то си и военни-тѣ си прѣимущества е содѣйствувалъ съ нѣщо си за увеличеніе-то на сила-та и на слаба-та на Търціѣ. Отъ Султанъ Велимова-та смърть (1566 - 974) до Султанъ Махмуда II (1808 - 1223) Търско-то царство е вървѣло на изнемошваніе, и причини-тѣ на това сѣ твърдѣли: а) прѣстанѣлый обичай да управлаватъ сѣлтани-тѣ сами си дивана, съ намѣреніе да потѣлатъ лице-то си; — което бѣва по свѣтло кога е за сичкы-тѣ открито. б) Провозвежданіе-то на ласкатели и любимици въ господарственни-тѣ чинове; — мѣста кои-то трѣба само на достойни-тѣ и на опытни-тѣ да са даватъ. в) Вліяніе-то на харема въ общественни-тѣ работи. г) Користоловие-то на даносбиратели-тѣ и на други-тѣ голѣмци. д) Безпрѣдѣла-та власть што вѣхъ освоили мѣстни-тѣ управители. е) Найподиръ всемогѣщество-то на Еничерскыѣ полкъ, унищаваніе-то на когото посади за возобновеніе на царство-то.

Испрѣдъ млади-тѣ кнезове (сѣлтанскы сы-